

Chayei Sarah I: The Essential and Eternal Purchase

(1) בראשית פרק כג

(א) ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה: (ב) ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה: (ג) ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר: (ד) גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני: (ה) ויענו בני חת את אברהם לאמר לו: (ו) שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך: (ז) ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת: (ח) וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר: (ט) ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר: (י) ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר: (יא) לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך: (יב) וישתחו אברהם לפני עם הארץ: (יג) וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה: (יד) ויען עפרון את אברהם לאמר לו: (טו) אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר: (טז) וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר: (יז) ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב: (יח) לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו: (יט) ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשר אלתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען: (כ) ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת: ס

(2) רש"י בראשית פרק כג

(ב) לספוד לשרה ולבכתה - ונסמכה מיתת שרה לעקידת יצחק, לפי שעל ידי בשורת העקידה שנזדמן בנה לשחיטה וכמעט שלא נשחט, פרח נשמתה ממנה ומתה:

(3) תלמוד בבלי מסכת קידושין דף ב עמוד א - עמוד ב

מתני'. האשה נקנית בשלש דרכים, וקונה את עצמה בשתי דרכים. נקנית בכסף, בשטר, ובביאה. בכסף - בית שמאי אומרים: בדינר ובשוה דינר, ובית הלל אומרים: בפרוטה ובשוה פרוטה. וכמה היא פרוטה? אחד משמנה באיסר האיטלקי. וקונה את עצמה בגט, ובמיתת הבעל. היבמה נקנית בביאה, וקונה את עצמה בחליצה ובמיתת היבם. גמ'. האשה נקנית. מאי שנא הכא דתני האשה נקנית, ומאי שנא התם דתני האיש מקדש? משום דקא בעי למיתני כסף. וכסף מנ"ל? גמר קיחה קיחה משדה עפרון - כתיב הכא: (דברים כב) "כי יקח איש אשה", וכתב התם: (בראשית כג) "נתתי כסף השדה קח ממני", וקיחה איקרי קנין, דכתיב: (בראשית כה) "השדה אשר קנה אברהם, אי נמי: (ירמיהו לב) "שדות בכסף יקנו", תני האשה נקנית. וניתני התם האיש קונה! מעיקרא תני לישנא דאורייתא, ולבסוף תני לישנא דרבנן. ומאי לישנא דרבנן? דאסר לה אכ"ע כהקדש. וניתני הכא האיש קונה! משום דקא בעי למיתנא סיפא וקונה את עצמה בדידה, תנא נמי רישא בדידה. וניתני האיש קונה ומקנה! משום דאיכא מיתת הבעל, דלאו איהו קא מקני, מן שמיא הוא דמקני לה. ואב"א: אי תנא קונה ה"א אפילו בע"כ, תנא האשה נקנית דמדעתה אין, שלא מדעתה לא.

(4) רמב"ם הלכות אישות פרק א

הלכה א קודם מתן תורה היה אדם פוגע אשה בשוק אם רצה הוא והיא לישא אותה מכניסה לביתו ובוועלה בינו לבין עצמו ותהיה לו לאשה. כיון שנתנה תורה נצטוו ישראל שאם ירצה האיש לישא אשה יקנה אותה תחלה בפני עדים ואחר כך תהיה לו לאשה, שנאמר (דברים כ"ב) "כי יקח איש אשה ובא אליה."

(5) משלי פרק טו

(כז) עכר ביתו בוצע בוצע ושונא מתנת יחיה:

(6) רש"י בראשית פרק כג

(ט) המכפלה - בית ועליה על גביו. דבר אחר שכפולה בזוגות:

(7) תוספות מסכת קידושין דף ב עמוד ב

דאסר לה אכ"ע כהקדש - והרי את מקודשת לי, כלומר להיות לי מקודשת לעולם בשבילי, כמו (נדריים ד' מח.). הרי הן מקודשין לשמים להיות לשמים. ופשטא דמילתא מקודשת לי - מיוחדת לי, ומזומנת לי. ומיהו אם היה אומר טלית זו מקודש לי אין נראה שיועיל דגבי אשה במה דמתיחדת להיות לו היא נאסרת לכל אבל בכנר וטלית לא שייך למימר הכי.

(8) בראשית פרק כד

(סג) ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים: (סד) ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל: (סה) ותאמר אל העבד מי האיש הזה הלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיר ותתקס: (סו) ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה: (סז) ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאבה וינחם יצחק אחרי אמו: פ